

- 1) o stwierdzenie zasiedzenia,
- 2) o rozgraniczenie,
- 3) o nabycie własności gruntu stosownie do przepisu art. 231 § 1 Kc.
- 4) wynikłych z przekroczenia granicy przy wznoszeniu budynku (art. 151 Kc),

domagać się zwolnienia od opłat sądowych, choćby nie zachodziły warunki określone w art. 113 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, jeżeli prowadzi gospodarstwo rolne osobiście lub przy pomocy członków rodziny albo jest nieletni bądź też pobiera naukę zawodu, bądź uczęszcza do szkół, albo jest trwale niezdolny do pracy, a gospodarstwo stanowi podstawowe źródło jego utrzymania.

2. Okoliczności uzasadniające żądanie zwolnienia od opłat sądowych powinny być potwierdzone przez biuro gromadzkiej rady narodowej lub przez właściwy organ prezydium miejskiej (dzielnicowej) rady narodowej albo rady narodowej osiedla.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do współwłaścicieli (spadkobierców) nieruchomości rolnej, jeżeli przynajmniej jeden z nich odpowiada warunkom, od których stosownie do przepisów ust. 1 uzależnione jest udzielenie zwolnienia.

§ 19. Zwolnienia od opłat sądowych na warunkach określonych w § 18 ust. 1 i 2 może domagać się także współwłaściciel nieruchomości rolnej żądający zniesienia współwłasności.

§ 20. W sprawach o stwierdzenie nabycia spadku, który stanowi gospodarstwo rolne, i o dział takiego spadku każdy z zainteresowanych, który odpowiada jednemu z warunków określonych w art. 1059 Kc, może domagać się zwolnienia od opłat sądowych, choćby nie zachodziły warunki określone w art. 113 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego. Przepis § 18 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 21. 1. Tracą moc:

- 1) § 14 i 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 kwietnia 1962 r. w sprawie ksiąg wieczystych dla terenów państwowych oddanych w wieczyste użytkowanie i dla budynków na takich terenach, stanowiących

odrębne nieruchomości, oraz w sprawie opłat sądowych od wniosku o wpis wieczystego użytkownika i własności budynku (Dz. U. z 1962 r. Nr 29, poz. 134 i z 1964 r. Nr 26, poz. 172),

- 2) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 1964 r. w sprawie opłat za niektóre czynności notarialne i w sprawie ulg w opłatach sądowych (Dz. U. z 1964 r. Nr 26, poz. 172 i z 1967 r. Nr 22, poz. 101),
- 3) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 1958 r. o ulgach w opłatach notarialnych przy sprzedaży nieruchomości rolnych przez Państwo (Dz. U. Nr 46, poz. 230).

2. W sprawach objętych przepisami § 11—13 i 17 nie stosuje się przepisów § 27 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1951 r. o opłatach za dokonanie czynności notarialnych (Dz. U. z 1951 r. Nr 65, poz. 450 i z 1958 r. Nr 13, poz. 55).

3. Rozporządzenie nie narusza podmiotowych zwolnień od kosztów sądowych przyznanych przez przepisy szczególne.

§ 22. 1. Stawkami ogólnie obowiązującymi, które stosuje się przy ustalaniu wpisu stosunkowego stosownie do przepisów § 4 ust. 1, § 5, 14 i 15, są stawki określone w § 28 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1967 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 111).

2. Notarialną opłatą stosunkową, o której mowa w § 11, 13 i 17, jest opłata określona w rozporządzeniu z dnia 24 grudnia 1951 r. o opłatach za dokonanie czynności notarialnych.

§ 23. W sprawach wszczętych przed wejściem w życie rozporządzenia stosuje się dotychczasowe stawki opłat sądowych do ukończenia postępowania w instancji. Jednakże przewidziane w rozporządzeniu ulgi w opłatach sądowych stosuje się również do wniosków zgłoszonych poprzednio, chyba że postępowanie zostało ukończone w instancji. Różnicę pomiędzy sumą uiszczoną opłaty a sumą opłaty obliczonej według przewidzianych w rozporządzeniu stawek ulgowych zwraca się z urzędu na koszt wnioskodawcy.

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *S. Walczak*

63

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 26 lutego 1969 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonywania rybołówstwa przez polskie statki rybackie na wodach Północno-Wschodniego Atlantyku.

Na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Żegluga z dnia 12 lipca 1968 r. w sprawie wykonywania rybołówstwa przez polskie statki rybackie na wodach Północno-Wschodniego Atlantyku (Dz. U. Nr 30, poz. 203) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 ust. 2 wyrazy „Do dnia 31 grudnia 1968 r.” zastępuje się wyrazami „Do dnia 31 grudnia 1971 r.”, a liczby «54° 40'» zastępuje się liczbami «54° 30'»;
- 2) w § 3 dodaje się ustęp 4 w brzmieniu:

„4. Zabrania się statkom rybackim przebywającym na obszarze wód określonych w § 2 pkt 3 przewożenia oraz używania sieci trałowych (włoków), niewodów lub innych sieci ciągniętych po dnie morskim albo blisko dna, które w jakiegokolwiek swojej części mają oczka o wymiarach mniejszych niż określone w poniższej tabeli:

Niewód lub część włoka wykonana z pojedynczego sznurka z włókna syntetycznego	60 mm
Niewód lub część włoka wykonana z podwójnego sznurka z włókna syntetycznego	65 mm
Niewód i każda część włoka wykonana z manili lub sisalu	70 mm"

- 3) w § 5 ust. 1 w piątym wierszu po wyrazach „ostroboka (*Trachurus trachurus*)” dodaje się wyrazy „dorszyka polarnego (*Boreogadus saida*)”;
- 4) w § 7 ust. 1 w pozycji dotyczącej morszczuka (*Merluccius merluccius*) wyrazy „24 cm” zastępuje się wyrazami „30 cm”, a w pozycji dotyczącej soli (*Solea solea*) wyrazy „21 cm” zastępuje się wyrazami „24 cm”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żegluga: *J. Burakiewicz*